

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM

CSÜTÖRTÖK, 1955 JANUÁR 20.

ÁRA: 50 FILLÉR

MEGVÉDJÜK A BÉKÉT!

Lapozgatva a tiltakozó levelekben, táviratokban, hallgatva a kisgyűlések és baráti beszélgetések felszólalóinak hangját, megérősödik az a vélemény, hogy Szeged dolgozói hallatják szavukat a béke védelmében. Egyszerű asszonyok, olyanok, akik még gondolni sem mertek arra, hogy messzi idegenbe levelet írjanak, most tollat fognak kezükbe, s levelet írnak a párizsi gyárak munkásaihoz, a nyugatnémet anyákhoz, emberekhez. Hallatják szavukat akkor is, amikor a Kereszt utca 16. szám alatt Szendrei József lakására — vagy másutt — beszélgetésre jönnek össze. Emlékezve a multa, mai fontos problémákkal, mindennapi életünk, jövőnk ügyével foglalkoznak. A baráti beszélgetéseken nem hangzanak el cifrán megfogalmazott mondatok. Az egyszerű emberek egyszerűen beszélnek. A Kereszt utcai kisgyűlésen — mondhatnánk úgy az esti baráti beszélgetésen — Főszné a második világháború borzalmait elevenítette fel, a fájó sebeket szaggatta, amikor az 54 halottról, az apátlan, anyátlan árvaokról beszélt. Tiltakozásuk szívük legmélyéről fakadt, elhatározásuk: megvédjük a békét, — tettekről beszélt.

De menjünk tovább, lapozgassuk a tiltakozó leveleket, kövessük a békét követelők ezreinek mindennapos útját. A Szegedi Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat dolgozói rövid néhány nap alatt tízezerrel több aláírást gyűjtöttek a boltok vásárlóitól, asszonyoktól, emberektől. Mind, ki aláírta nevét, szavak nélkül is gyermekeire, békés otthonára, — szeretett szülőföldünkre, a haza egy részére, Szegedre gondolt. Ott találjuk a békeharcosokat városunk minden részén, a munkapadok mellett, a kaptafák mellett s az iskolák katedráin. Mind egytől-egyig hallatja szavát, állást foglal a nyugatnémet militaristák felfegyverzése ellen, egy új háború kirobbantása ellen. És sokan a háborús emlékezőből nyert ösztönzés következtében tübecsülnek a veszélyt, még nem látják világosan, hogy egymagában véve a tiltakozás nem elég. Amikor a Kereszt utcában küldöttnek választották Dudás Demeterné kilencsalados asszonyt, utra valóul nagyon sok jóval elláták, s megfogadták, hogy egyszerű szavaiukat tettekkel erősítik. És így tettek máshol is azok az asszonyok, akik a felszabadulási munkaversenyben már most teljesítették vállalkozásukat, s e nemes versenyt a békeharc szolgálatába állították. Igaz az, hogy az egyszerű tiltakozások hatalmas folyamán duzzadnak az európai népek tiltakozásával s el tudjuk képzelni a háborús politikuskok terveit, szikrájában elfojtjuk a készülő háború lobbanó tűzét. A százmilliókban lévő erő — Szegeden sem hallgatnak a kisgyűléseken a mi erőnkönkről, a békétábor hatalmas, egyre növekvő erejéről — gondolkodóba ejti a pöffeszkedő, nagyhangon beszélő, háborút kovácsolókat, az angol, amerikai imperialistákat, akik talpig fegyverbe akarják állítani a revansra vágyó SS-legényeket, Wehrmacht katonákat. Tudjuk, — így mondta ezt Pásztori Béláné is a Kereszt utcai kisgyűlésen —, hogy a német nép szíve mélyéből elítéli az új háború kovácsait, az SS-legények bandáját felbujtóikkal együtt. A német nép nem azonos a német militarizmussal!

A mostani békemozgalom a IV. Magyar Békekongresszusra való készülődés, a béke ágálói ellen való összefogás, egységbe kovácsolja a város munkásait, dolgozó parasztjait, kispárosait, háziasszonyait, diákjait. A maga módján így fogalmazta meg ezt egy baktói asszony: «Keveredünk mi egymással szóváltásba, néha különvélünk is, de ha árvíz veszélyeztetné városunkat, akkor mindenki élete kockáztatásával rohanna a gátra. Így vagyunk mi a nyugatnémet felfegyverzés elleni harccal is. Van olyan dolog, amin még vitáznunk, de ha arról lenne szó, hogy ránk akarják szabadtani az imperialista fenevadat, akkor mint becsületes magyar, férlemmel s fiammal együtt én is oda állnék a sorba, hogy megvédejem békés építő munkánk gyümölcseit».

A békemozgalom, a haza, az otthon, a szülőföld forró szeretete eggyé kovácsol minden dolgozót, s tágtítja látókörüket a haza és az emberiség dolgai iránt. Menjünk csak el ezekre a kisgyűlésekre, a téli esteken lévő baráti békebeszélgetésekre, s meglátjuk, hányan vannak olyanok, akik most a baráti beszélgetések után a világ sorát, a nemzet, a haza, a város sorsát tárgyalgatva indulnak hazafelé.

Összejövetelt összejövetelnek követnek s a szavak lassan tette érelődnének. Ki-ki a munkahelyén ad tanubizonyosságot. A szép és lelkesítő jelszó: «Megvédjük a békét» egyre szélesebb mozgalmá válik, s a Kereszt utcai, Szikra-házi kisgyűlések nyomán ma már száz és száz helyen találkoznak azok, akikre a nemzet, a haza — a béke védelme van bízva: az egyszerű emberek. Küldöttet választanak a február 6-i szegedi békenagygyűlésre, majd pedig a IV. Magyar Békekongresszusra.

Építőmunkások értekezlete

Szegeden a szakszervezeti szék-házban tervismertető értekezletet tartottak az építőmunkások. Gyólai István igazgató elvtárs ismertette az elmúlt évben végzett munkát és az év első negyedének tennivalóit.

Különböző területeken többféle okból zavarok voltak a múlt évben a 65/1. Építőipari Vállalat, most már Csongrád megyei Építőipari Vállalat munkájában. Ennek oka nemcsak a fegyelem lazasága, a szervezatlenség volt, hanem a munkaerővándorlás és egyes építészvezetők hanyagsága is. A törzst teljesítette ugyan az évi tervét, de mégis veszteséggel zárta az 1954-es évet, mert magas önköltséggel dolgozott. A részlegeknél sok brigád megállta a helyét, nagyszerű eredmények születtek. Mégsem beszél-

hetünk arról, hogy az építőipar Szegeden megfelelő jól dolgozott.

Gyólai elvtárs arról is beszélt, hogy ebben az esztendőben a részlegekre nagy munka vár. A terv teljesítése és a munka minőségének javítása nagyon fontos.

A felszabadulási munkaversenyben is résztvesznek az építők. Gyólai elvtárs ezután sorra ismertette a részlegek terveit az első negyedére. A beszámolóhoz sokan hozzászóltak. Számos vállalat hangzott el az építési határidők csökkentésére, a munka hiba nélküli elvégzésére. Az építőmunkások szavaiból érződött, hogy az elmúlt évi hibákat nem akarják megismételni. A felszabadulási versenyben pedig, mint a Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalat dolgozói jó eredményeket akarnak elérni.

A felszabadulási munkaversenyben párosverseny szerződést kötött egymással Medgyesi László, a Szegedi Textilművek gyűrűsfonódájának művezetője és Márfi Mihály, a Szegedi Kenderfonógyár szárazfonódájának művezetője. A két fonóda, a két művezető egész évre versenyre lépett egymással.

A megállapított versenypontok között a terv napról napra való teljesítése, a termelékenység növekedése, az önköltség csökkentése és a minőség javítása szerepel. A nemes vetélkedést rendszeresen értékelik. A versenyyel kapcsolatosan megkérdeztük a két művezetőt.

„Jól karbantartjuk a gépeket“

Medgyesi László elvtárs, a Textilművek művezetője elmondta, hogy a segédművezetőkkel együtt gondoskodnak a gépek jól karbantartásáról s így az esetleges hibák megelőzéséről is. Az egyik legfontosabb feladatuknak tartják a hulladékoskennelést terén elért eredményeik állandósítását. Ez fontos része az önköltségek csökkentésének, de a termelés növelésének is.

Ahol a szép bútorok készülnek a lakosságnak

A „szegedi asztalosipari szövetkezetben nemcsak ígéreteket teszünk, hanem kiváló minőségű konyhaberendezéseket, hálósobákat, kombináltsekrényeket készítenek a lakosság részére a felszabadulási munkaversenyben“. Ezt olvashattuk Andre Gábor leveléből, amelyet legutóbb szerkesztőségünkhez küldött.

Nézünk meg, mi a helyzet?

A munkát öt brigádra osztották fel a szövetkezetben. Egy-egy brigád zömében egyfajta bútort készítenek. Ennek az az előnye, hogy

a lakosság által megrendelt bútordarabok

rövidebb idő alatt készülnek el.

Az első emeleten négy tágas munkaterem van. Most ugyan egyiket sem lehet tágasnak mondani, mert a befejezés előtt álló munkák minden helyet elfoglalnak. Ha valaki be akar menni a Bozói brigádhoz, az ajtót vigyázva kell kinyitni, nehogy az a konyhaszekrényekbe ütközzön.

— Szűken vagyunk egy kicsit — mondja a brigádvezető. — Kétféle konyhaberendezésen dolgozunk. Az egyikből, — amelyikbe a seprőt is el lehet zárni — húsz darab, a másik fajtából — ennek a konyhaszekrénynek nincs külön rekesze — tíz darab készül.

Igy festés nélkül is szépen mutatnak a konyhaberendezés darabjai. A csiszolás tökéletes. Ha festés kerül rájuk, meg lesz vele elégedve, akinek a konyháját díszíti majd. Az egymás mellé rakott szekrényekről a vasalások és az ajtók hiányzanak még.

A hálósoba bútort Kiss Lajos brigádja készíti. Az asztaloknál

a gyalúkések alatt

sűrű forgács hull a padlóra. A brigád Petőfiről nevezte el magát. Erre a névre büszkék is.

Átlageredményük 174 százalék és a minőséggel is a 99.99 százaléknál tartanak.

— A vállalkasunk most úgy szól, — mondja Kiss Lajos brigádvezető, — hogy március 10. helyett február utolsó napjaiban befejezzük a 150 darab asztal és a 30 darab négyfő-ös szék készítését a Bútorért-nek...

A határidő rövid, de a bútortok mind kifogástalanok lesznek, ez egyszer biztos. Azért lett a „Felszabadulási Asztalos Szövetkezet“ a megye első szövetkezte, mert hiba nélkül dolgozott eddig is. A Kiss-brigád tagjai a bútortokon nem

MAI SZÁMUNKBÓL:

A TANÁCSVÁLASZTÁSOK UTÁN ISMÉT MEGKEZDIK A MUNKÁT A TÁRSADALMI ELLENŐRŐK (4. oldal)

TANÁRJELÜLTEK A KÖZÉPISKOLÁKBAN (4. oldal)

A BÉKE-VILÁGTANÁCS IRODÁJA KIBŐVÍTETT ÜLÉSÉNEK MEGNYITÁSA (2. oldal)

A felszabadulási verseny sikeréért

Párosverseny két fonóda között

Az elmúlt év decemberében Medgyesi László műszakjában a hulladék 3.82 százalék volt. Sikertelt ezt, leszorítani és a legutóbbi napokban 3.42 százalék, illetve 3.31 százalék volt a hulladék.

A hulladékoskennelésben igen szép eredményt ért el Vencel Irén, Bereczvári Teréz, Jójárt Anna, Barna Vera és Kálmán Etel is. Vencel Irén mindössze 2.41 százalékos hulladékkal dolgozott. A felszabadulási munkaversenyben a művezetők, illetve segédművezetők különösen megteremtik a műszaki feltételeket a vállalkások teljesítéséhez.

A zavartalan munkáért

Márfi Mihály elvtárs, a Kenderfonógyár művezetője elmondta, biztosították a gépek helyes beállítását, hogy így is zavartalan legyen a munka. Nagy figyelmet fordítanak arra is, hogy nyersanyagban és segédanyagban se legyen hiány. Az elmúlt év végén bizony megőrlötték a szárazfonó akadozott a napi terve teljesítésében, mert az előfónó nem adott elegendő anyagot. Az új évet jól kezdték és

a szárazfonó napról napra teljesíti a tervét.

Létre hozták a szárazfonódában egy ötlágú úgynevezett termelési bizottságot, amelynek a tagjai rendszeresen tartanak megbeszélést a felmerülő kérdések megoldásáért.

— Nem feledkezünk meg mi a párosversenyről — állapította meg Márfi Mihály. — A termelési értekezleteken tájékoztatjuk a dolgozókat arról, hogy a verseny egy-egy szakaszában melyik fonóda vezet.

Akik az élen járnak

A Kenderfonógyár szárazfonódájában is megszűntek már a felszabadulási munkaverseny első sikerei. A fonódák közül igen szép eredményeket ér el például Bájn Jánosné is. Különben ő a termelési bizottságnak is egyik tagja.

Szűcs Ferencné fonónő is szép eredménnyel dolgozik a vállalkozás teljesítéséért. Egy nap alatt 68 kiló fonalat kell elkészítenie és átlagosan 77 kilót gyárt. Hájas Istvánné egy nap alatt terven felül 16 kiló fonallal gyártott többet.

habútorral. Mielőtt kocsira rakják, kedves jelenet következik.

— Na, igyuk meg az áldomást, nagyon szép a konyhabútor. — Gémes Sándor zsebéből előkérte egy üveg jó szatymazi bor és sorra kínálta a festőket, akik az utolsó simításokat végezték bútorán.

Egy fájó pontja mégis van

a szövetkezet tagjainak. Napok óta foglalkoztatja őket, hogy mi lesz a helyiségükkel. Ugyanis a volt Orion börtény épületét csak bérlik. — Az épület most a Szörme-és Bőrruhakészítő Vállalat tulajdona. — A vállalat vezetői gondoltak egyet és a szövetkezet mostani festőműhelyét raktárhelyiségnek szeretnék elvenni. «Miért most?» — tessék fel a kérdést a szövetkezet dolgozói. Ilyenkor már könnyű. Fardatságos munkával hozták rendbe nemcsak a festőműhelyt, hanem az egész épületet. Új ajtókat, dupla ablakokat szereltek, a villanyt is bevezették a saját erejükkel, saját költségükre. Mikor odahurcolkodtak az épületbe, nem tördött senki azzal, hogy milyen. Nagyon el volt hanyagolva. Most már új a tető is, a munkatermek falai is tiszták, szóval rendes az egész épület.

A szövetkezet tagságát nyugtalanítja a bizonytalanság. Ha a festőműhelyt raktárhelyiségnek veszi el a Szörme-és Bőrruhakészítő Vállalat, nem tudják hova tenni a festőket. Kényelmetlenebbül kell majd dolgozniuk, ami esetleg oda vezet, hogy a lakosság megrendeléseit nem tudnak kielégíteni és munkájuk minősége romlik. A Szörme-és Bőrruhakészítő Vállalatnak engednie kellene és figyelembe venni azt hogy a szövetkezetnek nagy szüksége van a festőműhelyre.

A Szegedi Vízügyi

Igazgatóság közleménye

Január 19-én délelőtt 8 óra. A

Tisza mérsékelt áradása tovább tart. Csongrádnál 40 cm. Mindszentén 42 cm, Szegeden 41 cm volt az áradás 24 óra alatt. További lassú áradás várható. A Hármaskörös és Maros is lassan tovább árad. A Hármaskörösön a még várható áradásra tekintettel az I. fokú árvízvédelmi készültséget elrendeltük. A Maros áradása Makónál 24 óra alatt 16 cm volt. Lassan tetőzik.

Ebben az évben már

házhöz is szállítják az árut az állami áruházak

A budapesti és a vidéki állami áruházak nagyaktíváiról kezeletlen megbeszéltek az 1955. évi feladatokat.

Az értekezleten elhatározták, hogy 1955-ben valamennyi budapesti és vidéki áruházban bevezetik a csomagok házhozszállítását. Ebben az évben hiányiellkek pótlására saját termelőüzemeikben női kosztüümöket és két pantallós férfi öltönyöket gyártanak. A saját készítésű árukat garancialevellel állítanak ki.